

ХРИСТИЯНСКА МИСЪЛ

ISSN 1310-8654

БРОЙ 6 ГОДИНА XX 2011 г.

ЦЕНА 0,70 лв.

В БРОЯ

Джон Стейпълс
сп. Adventist Review

**ЗАЩО ИСУС
УМИВА НОЗЕТЕ
НА УЧЕНИЦИТЕ
СИ?**

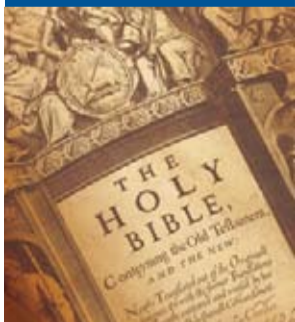
Четете на стр. 3

п-р Пламен Петров

**КАКВО ДА
ПРАВИМ С
ОБЪРКАНАТА
ПОЛОВА
ИДЕНТИЧНОСТ?**

Четете на стр. 4

**ИСТОРИЯТА
НА БИБЛИЯТА
НА КРАЛ
ДЖЕЙМС**

Четете на стр. 5

Те са по-добри от мен

„Той трябва да расте...“

Познато ли ви е името Стив Рийвс? Това е един от най-великите атлети в нашия свят, печелил не едно състезание по культуризм. Той е и известна холивудска звезда и на българина е по-познат именно от филмите. Интересно е, че въпреки голямата си слава Стив е изключително скромен човек, готов да признае по-добрия от него.

През август 1948 г. на състезанието „Mr Universe“ Рийвс печели високата категория, но в надпреварата за абсолютен шампион е втори (първи става Джон Гримек). По повод това второ място Стив изпраща писмо до редакцията на „Heath & Strength“, каквото никои тогава (а и днес) не е и помислял да напише. Ето го:

„Когато на 14 години започнах да се интересувам от тялото си, Джон Гримек беше вече първият 'Мистър Америка'. Той беше истински идол и вдъхновение за хиляди младежи като мен. И все още е такъв - той е най-достойният 'Мистър Юнивърс'. Мога само да се надявам в бъдеще да заслужа мястото му в бодибилдинга“ (сп. „Олимп“, Юни 2000 г., с. 29).

Чакайте за момент! Правилно ли съм разбрал? Един велик е готов да признае, че друг е по-добър от него. Една звезда е готова да издигне друга над себе си. Твърде необичайно за нашата култура, насърчаваща себеиздигането и себеузтъкването.

Но това не е първият случай, когато известна личност е готова да се оттегли в сянка, за да се издигне друга. Не е първият случай, когато една звезда е готова да помръкне блясъкът ѝ, за да се издигне нова, тепърва изгряваща звезда. Около 2 000 години преди Стив Рийвс Библията ни говори за този случай:

„Той трябва да расте, а пък аз да се смалаявам“ (Йоан 3:30).

Думите са на Йоан Кръстител. Този велик човек изразява страстното си желание да издигне в мислите на хората Исус от Назарет. Най-великият от пророците изрича тези силни думи, като показва какво е мисленето на хората, смирили се пред Божията милост и величие и които един ден ще наследят новата земя. Само по себе си това е достатъчно силен апел и следва да му обърнем необходимото внимание.

Наши проблеми заради чужда слава.

Важно е да разберем какво точно е предизвикало тези знаменити думи на Йоан Кръстител:

„И така възникна препирня от страна на Йоановите ученици с един юдеин относно очистването. И дойдоха при Йоан, и му рекоха: Учителю, Онзи, Които беше с теб отвъд Йордан, за Когото ти свидетелства, ето, Той кръщава и всички отиват при Него“ (Йоан 3:25, 26).

Интересно е, че точно когато има препирни и караници, е особено необходимо да се прояви смирение. Но точно тогава е и най-трудно.

От момента, когато се появява Исус от Назарет, популярността на Йоан затихва. А с това намалява и известността на учениците му. Случилото се едва ли е било леко за преглъщане, след като вече си свикнал с всенародния интерес.

Може да съм уважавана и търсена личност, но ако изведнъж дойде момент, когато погледите на хората започнат да се насочват към друг? Възможно е това да ме подгизни. Проблемът става по-голям, когато хората, с които общувам, започнат да отиват при Исус като върховен Господар и Авторитет, а аз продължавам да искам да идват при мен, да вършат моята воля, да се съобразяват с моето мнение.

Продължава на стр. 7

Невидимата заплаха

Учените няма да могат обяснят произхода на смъртоносната ешерихия коли, въпреки че бобовите кълнове от ферма в Долна Саксония са най-вероятният разпространител на заразата.

След страховете през последните години, предизвикани от атипична пневмония (SARS), птичия и свинския грип, сега Европа, а и целият свят, тръпнат пред нова заплаха - бактериалната ешерихия коли, която тръгна от Германия. Според официалните власти ситуацията постепенно се стабилизира и заразата се разпространява с все по-бавни темпове. По последните данни (към приключване на броя - б.р.) на германския институт "Роберт Кох" общият брой на заразените в страната е 3235 души, т.е. увеличил се е само със седем в сравнение с предишната справка. В същото време обаче броят на жертвите нарасна - в болница в Хановер почина двегодишно дете от Северна Германия. Така броят на починалите достигна 37 души, като 36 от случаите са в Бундесрепубликата, а един - в Швеция. Близко 800 души се борят с особено тежка форма на заразата, като 69 на сто от болелите са жени.

Разновидност на бактерията ешерихия коли бе засечена и в 617 проби от салата от сорта "Лоло росо" в германската провинция Бавария. Наистина щамът не е от фаталния тип, но експертите предупредиха, че консумацията на зеленчука може да предизвика тежки стомашно-чревни разстройства. Покрай всичко това все още неизяснен остава източникът на заразата. Първоначално бяха набедени краставиците, внесени от Испания. Тревогата се оказа фалшива, но доставките от тази страна бяха спрени в почти цяла Европа. "Заплахата обиколи континента и засега на всички продукти. Почти всички държави в Европа спряха да купуват. Прояви се ефектът на доминото върху всички плодове и зеленчуци", заяви президентът на испанската федерация за производство и износ на плодове и зеленчуци Хорхе Бротонс. Затова специалистите сега съвсем основателно се опасават категорично да назоват новия заподозрян за основен виновник.

Наистина всички улики водят към кълнове от биоферма в северногерманската провинция Долна Саксония. "Това е много ясна следа към източника на заразата. От тази ферма са купували всички по-големи търговци, доставчици на магазини и ресторанти, които са били посещавани от заразените с бактерията хора", каза аграрният министър на провинцията Герт Линдемман. Но все повече учени вече са убедени, че източникът на заразата

никога няма да бъде разкрит. Тоест никой няма да успее да даде отговор на въпроса как опасната бактерия се е озовала във фермата в Долна Саксония.

Всъщност го всичко, което се случва сега, можеше и да не се стигне, ако официалните институции не само в Германия, а и в цяла Европа бяха обърнали внимание на предупрежденията на ООН и Световната здравна организация (СЗО). "Заразните болести по целия свят възникват

е и нарастващата резистентност към антибиотици вследствие на масовото им неправилно използване и еволюцията на бактериите. По този начин болести, които са смятани за "победени", изведнъж отново стават "непобедими", тъй като лекарствата

Европейската комисия разкри кува германските власти за това, че погрешно са посочили испанските краставици като източник на заразата

вече не им действат.

Още тогава бе изтъкната и друга болезнена истина, потвърдена и в случая с ешерихия коли - държавите не инвестират достатъчно в общественото здраве и предпочитат да приемат, че не са застрашени от риск, особено когато няма изне-

Бактерията

Е. коли (E. coli) - скрътено от ешерихия коли, е бактерия, която обикновено обитава част от дебелото черво при човека. Заради широкото ѝ разпространение, малък брой гени, обичайната липса на патогенност (способност да предизвика заболявания) и лесното ѝ отглеждане в лабораторни условия тя е обект на интензивно изучаване от страна на генетиката, молекулярната и клетъчната биология.

Повечето видове Е. коли са напълно безобидни. Част от тях обаче са способни да причинят заболявания, които поня-

кога са от смъртоносен характер. Например през 2000 г. водопеносната мрежа на град Уокъртън, провинция Онтарио, е зарадена с Е. коли от типа O157:H7. Бактерията засяга около 2000 души и причинява смъртта на 18 човека. Всяка година вследствие на нея в САЩ възникват приблизително 20 000 случая на хеморагични (причиняващи кръвоизливи) колити. Е. коли O157:H7 произвежда токсини, които могат да увредят вътрешността на червата. Хеморагичната диария, причинена от Е. коли O157:H7, е изключително тежко заболяване, което се характеризира с болезнени коремни спазми и

отделяне на гъста кръв и продължава от 6 до 8 дена. Децата могат да развият хемолитично-уремичен синдром - ХУС (Hemolytic-Uremic Syndrome - HUS). Често срещаният и понякога с фатален край синдром се изразява в разпадане на червените кръвни клетки, което води до силно кървене, характеризира се и с остра бъбречна недостатъчност. Често са наблюдавани и проблеми с централната нервна система, които се изразяват в припадъци и кома. Хемолитично-уремичният синдром е най-честата причина за острата бъбречна недостатъчност при новородени и малки деца.

все по-често, разпространяват се по-бързо и стават все по-трудни за лекуване", отбеляза преди време СЗО в специален доклад. В него се посочваше, че един от основните фактори за засилването на опасността от пандемии е все по-големият брой хора, които пътуват със самолет - вече над 2 млрд. годишно. Така избухването на епидемия в която и да е част на света може само за няколко часа да създаде сериозна заплаха в съвсем другя. Сериозно основание за безпокойство

сени сведения за нови избухвания на епидемии. Както и нежеланието или невъзможността им да си сътрудничат в бедствени ситуации най-вече поради икономически причини.

Днес със сигурност може да се каже, че през следващите няколко години ни чакат още много подобни зарази и биологични заплахи. И последиците от тях ще са далеч по-трагични, ако и сега не се чуят предупрежденията на учените и не се вземат адекватни мерки.

Почина човекът, изготвил списъка на Шиндлер

В немския град Аугсбург преди броени дни почина Митек Пемпер на 91-годишна възраст. Той бе известен като човека, съставил прочутия списък на Шиндлер.

Мечислав Пемпер е роден на 24 май 1920 г. в еврейско семейство в Краков. След като завършва хуманитарна гимназия, младежът постъпва в юридическото отделение на Краковския университет, а след това и в икономическата академия. Много иска да получи две образования. Но плановете му така и не се сбъдват - през 1939 г. нацистите окупират родината му Полша, поставяйки началото на Втората световна война.

След окупацията Пемпер се премества заедно със семейството си в еврейско гето, а след това през 1943-та - в концентрационния лагер Плашов, разположен край Краков. По това време комендантът на лагера Амон Гет тъкмо си търси помощник със стенография и машинопис. Пемпер, който е учил машинопис, а в гетото усвоява и стенографията, печели конкурса и започва да работи за нацисткия офицер.

По-късно самият Пемпер казва, че всеки ден редом с Гет е можел да бъде последният за него. Хауптштурмфюрерът има неуравновесен характер и често се забавлява, като измъчва лично затворниците с изключителна жестокост.

Колкото и непоносима

да е работата при Гет, тя му дава възможност да се запознае с Оскар Шиндлер - виден нацистки предприемач и член на Националсоциалистическата работническа партия на Германия, - който по това време вече е разочарован от нацистката идеология. Пемпер, който като секретар на Гет има достъп до личната преписка на коменданта, научава, че ръководството на Третия райх възнамерява да закрие всички предприятия, които не работят за нуждите на армията. И информира за това новия си познат. Тогава Шиндлер заедно с дългогодишния си счетоводител и съратник Ицхак Щерн решава да преоборудва завода си край Краков във фабрика за производство на противотанково въоръжение. Шиндлер решава да вземе на работа затворници от Плашов, за което успява да получи съответното разрешение от Берлин.

Имената на евреите, които Шиндлер прехраня от лагера в завода си пог предлог, че са висококвалифицирани майстори, му предоставя Пемпер, който отговаря за досиетата на затворниците. По-късно Шиндлер премества своите работници в завода си в Сугетската област, откъдето са освободени след края на войната. По сметките на историците по този начин Шиндлер спасява живота на 1200 евреи, включително и на самия Пемпер.

След войната Пемпер се установява в родината си Полша, завършва икономическото си образование и се заема със социологията. Феноменалната му памет, с която е прочут, го превръща в ценен свидетел на обвинението по много следвоенни процеси срещу нацистки престъпници в Полша. Тъкмо неговите показания стават ключови в делото срещу Амон Гет. През 1946 г. бившият комендант на Плашов е екзекутиран чрез обесване.

През 1958 г., след смъртта на майка си, Пемпер заедно с баща си се премества в Аугсбург, където живее брат му. Там се заема с консултационен бизнес и бързо получава немско гражданство, а през 2007-та става почетен гражданин на Аугсбург.

В продължение на много години бившият затворник поддържа връзка с Оскар Шиндлер, който умира през 1974 г. Пемпер се опитва да издири и дъщерята на Амон Гет, Моника Хертвиг. През 2002 г. тя публикува сборник с интервюта "Трябва ли да обичам баща си?", в който разказва за злодеянията на Гет. Не е известно дали Пемпер успява да се срещне с нея. Но на сайта на проекта, посветен на Митек Пемпер, е публикувано интервю с Моника Хертвиг от неизвестен автор, в което тя казва: "Благодарете за спасението си не на мен, а на храбреците Щерн и Пемпер, които през цялото това време гледаха смъртта в очите".

По думите на хора, общували с Пемпер, той е не-вероятно скромен човек, който избягва вниманието на околните. И очевидно успява да постигне това, защото дори в отличения с "Оскар" филм "Списъкът на Шиндлер" на Стивън Спилбърг (когато впрочем консултира по време на снимките) Митек Пемпер се споменава между другото.

Прочутият списък на работниците на Оскар Шиндлер (в средата).

Какво всъщност е значението на умиването на нозете? Дали е някакъв остатък от отминала култура? Обикновено го наричат „обредът на смиренето“, но дали означава същото и за нас? Не е ли възможно в него да се крие много по-дълбок урок от обикновеното смирение, колкото и важно да е то?

Случаят е записан в Йоан 13 гл. Времето на Исус приближава, а сред учениците Му има борби и вражди. Само след 24 часа Той ще бъде прикован на кръста. Как да ги подготви за онова, което предстои? Как да отклони мислите им от егоистичните интереси?

За да разкрие онова, което чувства, и да ги научи на истина, която никога няма да забравят, Исус използва една илюстрация - нагледно представяне на притча. „Целият живот на Христос е живот на всеотдайно служене. „...не да Му служат, но да служи“ (Матей 20:28) е урокът, който дава с всяка Своя постъпка. Въпреки това учениците все още не Го разбират. По време на последната пасхална вечеря Исус повтаря учението Си чрез илюстрация, която завинаги го запечатва в умовете и сърцата им“ (Елън Уайт. „Копнежът на вековете“).

Когато измива нозете на всички, Исус задава въпроса: „Знаете ли какво направих?“ (Йоан 13:12). Те не отговарят и Исус продължава с думите: „Вие Ме наричате Учител и Господ; и право казвате, защото съм такъв. И така, ако Аз - Господ и Учител - ви умия краката, то и вие сте длъжни един на друг да си миете краката. Защото ви дадох пример да правите и вие, както Аз направих на вас“ (ст. 13-15).

Дали Исус просто се придържа към един обичай? Знаем, че умиването на нозете е нещо обичайно в Близкия изток. Климатът и начинът на обличане предполагат често умиване. То се смята и за „белег на уважение към госта и за знак за уважение от страна на домакина“. В Библията са описани голям брой случаи, когато този обичай се практикува: Битие 18:4; 19:2; 24:32; 43:24; Съдии 19:21. Светската история също отбелязва тази практика във връзка с важни събития - както религиозни, така и секуларни. Исус обаче прави нещо повече от обикновеното придържане към този обичай, което личи от зададения въпрос (Йоан 13:12), насочващ вниманието към нещо символчно.

Нещо повече, времето на умиване е необи-

Една шокираща истина, пренебрегвана от съвременния християнски свят

Джон Стейпълс

Защо Исус умива нозете на учениците Си?

чайно. Стихове 2 и 12 показват, че вечерята вече е започнала или привършила, когато Исус става от масата. Умиването на краката обикновено се извършва преди ядене, но в този случай не е така, което показва, че Спасителят има предвид много повече от общоприетия обичай. Отсъствието на слуга е доста многозначително. Не може да е бил обикновен пропуск, тъй като всички останали подробности по организирането на вечерята са внимателно планирани.

Повече от един урок

Има ли тук урок по смирение? Да, урокът е очевиден, но има и много повече. Ако разгледаме задълбочено тази част от текста, ще забележим, че има нещо повече от придържането към един обичай, както и повече от един урок по смирение.

Ключът към целия текст е ст. 1: „Исус, като знаеше, че е настъпал часът Му (...) като беше възлюбил Своите, които бяха на света, до-

край ги възлюби.“

Два основни момента подготвят сцената за онова, което предстои. Първо, мисълта, че часът Му е дошъл. Второ, любовта Му към учениците. Важно е, че Йоан започва главата с израз на любов. Онова, което се случва, е една нагледна притча, граматизация на самото понятие „любов“. Обстоятелствата са такива, че думите биха били недостатъчни, тъй като скоро ще бъдат забравени. Делата обаче са нещо по-различно. Онова, което се случва, остава запечатано в умовете им до края на техния живот. Те виждат впечатляващ акт на посвещение спрямо себе си. Исус ги познава от три и половина години. Върху раменете им предстои да легне отговорността за проповядване на евангелието. Има ли по-добър начин да демонстрира любовта и доверието Си към тях от това да заеме мястото на слугата и да им умие нозете?

Те са напълно неподготвени за онова, което се случва. „Стана от вечерята, свали горната си греха

[забележете приликата с Филипияни 2:5-8], взе престилка и я препаса; После наля вода в умивалника и започна да миете краката на учениците и да ги изтрива с престилката, с която беше препасан“ (Йоан 13:4, 5).

Исус започва с предателя Юда

и се спира пред всеки поотделно под изумените погледи на учениците. Записани са думите: „... като беше възлюбил Своите, които бяха на света, докрай ги възлюби“. Гръцката дума за „край“ е „телос“, което означава „съвършено, напълно, изцяло“. Следователно тук намираме висшия израз на Исусовата любов към учениците Му. Той сякаш им казва: „Обичам ви толкова много, че можете да разчитате на Мен да направя всичко за вас, дори дотам, че да умия краката ви и, ако е необходимо, да умра за вас“.

Виждаме акт на пълна любов и посвещение

Това е значението на обряда, но

учениците като че ли не го разбират, което личи от въпроса на Исус: „Знаете ли какво направих?“. Очевидно Той желае да продължим да го правим: „Ако Аз, Господ и Учител, ви умия краката, то и вие сте длъжни един на друг да си миете краката“ (ст. 14).

Взаимното умиване на нозете е акт на любов и посвещение към определен човек, представител на цялото човечество. То показва желанието ни да направим за него всичко, дори това да ни струва живота. Когато вземем в ръце нозете на нашия близък и ги умием, всъщност му казваме: „Аз те обичам като брат (или сестра) в Христос и ти можеш да разчиташ на мен, че ще ти служа, колкото и голямо смирение да се изисква от моя страна и дори да е необходимо да дам живота си за теб“. Ако не го извършим с този дух и не сме готови за таква посвещение, не може да се каже, че имаме истинско участие в този обред и че сме умили нозете „един на друг“.

Ст. „Агвентист ривю“

Какво да правим с обтрканата полова идентичност?

Традиционната християнска етика и Новите етични предизвикателства

Светът, в който живеем, като че ли става все по-сложен и по-трудно разбираем. Постепенно навлиза в множество от взаимно свързани кризи. Семейството е в криза, същото се отнася и до здравеопазването и градоустройството, до образователната и социалната системи. Кризата е и в политиката, където политиките тотално са загубили доверието на хората. И в големите християнски конфесии, затрудняващи се да намерят верния път към сърцата на своите привърженици. Кризата е преди всичко в ценностната система.

Съвременната европейска цивилизация може да бъде наречена християнска само твърде условно. В нея доминират властта на парите и стремежът към лукс и комфорт на всяка цена.

Проблемите, на които съвременната църква би трябвало да отговори, са огромни. „Вниквай в обстоятелствата на времето“ - казва един от ранните мъченици за вярата - Игнатий Богоносец. Необходимо е да познаваме особено-стише на времето, в което живеем, характеристиките на културата, обществените настроения, тенденциите в света и обществото, защото единствено тогава ще знаем с какво точно си имаме работа и как да реагираме адекватно и ефективно и като църква, и на личностно равнище.

Характерно за това време в обществен план е повсеместното възприемане на т. н. „либерален правов поряък“. Отделянето на църквата от държавата става факт. Битува принципът на формално равната свобода. Държавата е ангажирана само да осигурява

правовата рамка... В основата на либералната идеология стои идеалът за свободата. Освобождането на човешката личност от всичко, което я сковава, ограничава и стеснява. Свободата е абсолютна, висша, безпрекословна ценност и всичко, което я ограничава, трябва да се премахне.

Това мислене довежда и до неистовите опити на съвременния човек да се освободи дори и от последните остатъци на битувачата вече над хиляда години в обществените взаимоотношения християнска етика. Както отбелязва известният психолог и социолог Ерих Фром: „Човекът се отърва от всички форми на социално крепостничество, които някога са били одобрявани в името на Бога и на обществените закони“ („Ще бъдете като боговете“. Ерих Фром, изд. „Захари Стоянов“, С. 2005г., стр.13).

Днес Църквата естествено би следвало да признае съществуването на индивидуалните свободи, но е длъжна и да говори за опасността от тяхната свръхекспанзия.

Като християни ние продължаваме да държим на разбирането, че нашите християнски етични ценности не могат да се преговарят и не сме съгласни да бъдат пренебрегвани или „генномодифицирани“ по какъвто и да е начин.

Може би новите етични предизвикателства, които най-интензивно атакуват обществото и църквата, са свързани с пола и сексуалността. Въпроси, свързани с полова ориентация, довеждат до сериозни проблеми - като кризата на полова идентичност, смяната на пола, хомосексуализма и педофилията.

И какво да прави църквата, когато нейните богослужения са посещавани от хора с неопределена или съмнителна полова идентичност? И как да постъпи пасторът,

когато подобни хора настояват за кръщение или за църковен брак. Най-често църквата отговаря с намусено мълчание. Може би това е най-лесното, но дали винаги „мълчанието е злато“.

Елементарно е да упрекнем тези хора в разюзданост, слободия, перверзност и да ги помолим „да не ни занимават с глупости“. Как да ги упрекнем, когато виждаме, че те очевидно страдат... Исус Христос никога не би пренебрегнал и не би прогонил от църквата един нещастен човек. Моето лично

мнение е, че при тези случаи на „дефектирала“ сексуалност решението не е в смяната на пола, а в промяната на сърцето, което може да бъде постигнато единствено чрез Светия Дух.

Твърде сложен е проблемът с полова самочувствие, наричано в литературата полова идентичност. Има се предвид начинът, по който даден човек възприема

себе си от гледна точка на своята полова принадлежност. Т.е. дали се възприема (или е възприеман от другите) като мъж, като жена или като нещо по-различно, при това без оглед на физиологичния му пол. В този смисъл полова идентичност понякога се нарича и психологически пол.

Повечето съвременни учени са категорични, че формирането на полова идентичност приключва в съвсем ранно детство, след което остава статична и не може да бъде драстично променена.

Продължава на стр.6

„...формиранието на полова идентичност приключва в съвсем ранно детство, след което остава статична и не може да бъде драстично променена...“

Историята на Библията на крал Джеймс

I am the good shepherd: the good shepherd giveth his life for the sheep.
срн. Signs of the Times

Отбелязване

400-та годишнина от превода на Библията на крал Джеймс

Разрешената версия на Библията - по-известна като версията на крал Джеймс - е публикувана през 1611 г., точно преди 400 години. Историческите доклади не дават точен ден, нито дори месец на публикуването ѝ. Знае се единствено годината.

Когато се появява за първи път, Европа като цяло и Англия в частност са съвсем наскоро излезли от вековете на средновековно невежество и суеверие. През годините има различни протести срещу ексцесите на папата и срещу липсата на единство. Но в началото на 16-ти век всеобхватният бунт е вече неизбежен и той идва под формата на протестантската Реформация. Поведена отначало от Мартин Лутер в Германия, тя бързо се разпространява почти в цяла Европа.

In the beginning was the Word, and the Word was with God

През дългото средновековие Библията е буквално затворена книга, непозната за по-голямата част от населението в Европа, което и без това е неграмотно. Преди изобретяването на печатарската преса - около 1440 г. - Библията е достъпна единствено в ръкопис, на латински език, и то само за някои добре образовани свещеници. Църковните служби са провеждани на латински език и са неясни за почти цялото население. Ширецото се невежество и корупцираността на църковното духовенство влошават още повече обстановката.

Началото

Протестантският църковен историк Роланд Байнтън коментира: „Реформаторите детронираха папата и възкачиха на трона Библията“. С напредъка на Реформацията Библията е преведена на езиците на много европейски държави. В Англия реформатори като Джон Уиклиф и неговите последователи и ученици (като Уилям Тиндейл) публикуват ранни преводи на английски език на части от Библията и на цялата Библия.

Но когато крал Джеймс I се възкачва на трона през 1603 г. става ясно, че никоя от съществуващите версии на английската Библия не е приемлива за всички фракции на Англиканската църква. Нужна е нова версия, която да води към единство църквата и нацията. Решението е взето през 1604 г. на прочутия събор в свореча в Хемптън Корт. То е подписано от крал Джеймс, отличен ученик в изучаването на Библията и твърдо убеден, че по-ранните преводи не са адекватни, тъй като не отговарят напълно на оригинала.

Работата започва през 1607 г., като е следван метод, начертаващ пътя за бъдещи големи преводи. Съставен е голям екип от добре подготвени образовани личности, а не от един-двама души. По този начин противоречията са изчистени и обективността на начинанието е гарантирана. Те трябва да изготвят версия на Библията, която да бъде умерена, да не клони нито наляво, нито надясно, нито към пуританството, нито към католицизма.

Самият крал Джеймс подчертава, че екипът за превод трябва да бъде съставен от „най-добрите, излезли от двата университета“. Включени са повечето от водещите библейски и светски учени от Кеймбридж и Оксфорд наред с няколко добре образовани миряни. Избрани са 47 (или може би 48) англиканци и пуритани на базата на техните умения. Разделени са в шест групи - всяка отговаряща за част от Библията. Тящата работа е предоставена за окончателно одобрение на екип от 12 души, съставен от

по двама отговорници от всяка от шестте групи. Окончателната редакция трябва да бъде одобрена от краля и неговия съвет.

Шестте групи работят в съответствие с набор от указания, изготвени от Ричард Банкрофт - новият архиепископ на Кентърбъри - и одобрени от краля. Първото и най-важно правило гласи, че новата версия трябва да се базира на по-ранния превод, известен като Свещеническата Библия, „с малки изменения, доколкото истинността на оригинала позволява“. С други думи, това е по-скоро редакция, отколкото нов превод - факт, който е често забравян.

Справка с по-ранни английски преводи е позволена, дори насърчвана. Указание 14 пояснява кои предходни английски преводи могат да бъдат използвани. Всички те са наименовани с изключение на превода на Тавернър. Справките с налични оригинални текстове на иврит и гръцки език също са насърчавани. Ползвани са и преводи на немски и френски език.

Преводачите очертават много ясно своите цели в увода: „Ние никога не сме помисляли да правим нов превод - пишат те, - но да направим от добрия превод по-добър или от няколко добри да съставим един основен добър“. Изявлението на християнския теолог и апологет Алистър Макграт резюмира добре споменатото: „Преводачите на Разрешената версия „стоят на раменете на гиганти“.*

Указанията поясняват по-нататък, че съществуващото деление на глави и стихове трябва да бъде запазено, че ще бъдат включени само бележки в полето, които разясняват сложни думи на иврит и гръцки, и че консултации във възможно най-широк кръг трябва да има на всеки етап от работата с цел да се осигури акуратността на текста и неговата достоверност спрямо оригиналните езици. Резултатът от този структуриран и добре ръководен процес е именно такъв, какъвто е очакван - версия на английската Библия по-добра от предходните.

Продължава на стр.6

Да разберем данните

Когато говорим за Библията, ще чуем изрази като „Стар завет“, „Нов завет“ и дори „Тора“. Какво означават те?

• Стар завет: Старият завет или СЗ е съставен от 39 книги, простиращи се от Битие до Малахия. Той подробно описва историята на древния Израел и Божиите указания към народа Му, като основната тема е идването на Месия - Исус Христос, - Който ще спаси света от греха.

• Нов завет: Новият завет или НЗ е втората половина на Библията. Съдържа 27 книги, които започват с Евангелие на Матей и завършват с книгата „Откровение“. Представлява колекция от трудове, писани през първи век сл. Хр. от различни автори.

Разказва за живота, ученията и жертвата на Исус Христос и е основата на съвременната християнска теология и практика.

• Тора: Позната е още като Петокнижието и е съставена от първите пет книги на Стария завет (Битие, Изход, Левит, Числа и Второзаконие), писани от Моисей. Нейните учения са в основата на юдаизма и модерното християнство. Исус често е цитирал от нея при служенето Си.

• Евангелия: Представяват четирите първи книги на Новия завет (Матей, Марк, Лука и Йоан), които дават подробности от живота, ученията и смъртта на Исус.

• Апокрифи: Книги, които са били считани като полезни, но не и за боговдъхновени. Те не са включени в канона на протестантската Библия.

Бичуване на жени зад Волана

Хиляди мъже в Саудитска Арабия са готови да отбраняват монопола си над автомобилния Волан. Включително и с насилие. Във Фейсбук те призовават към физическа разправа с онези жени, които се осмеляват да шофират.

В ход е кампанията "Икал". Икал е наименованието на тежкия черен шнур, с който жените закрепят традиционните си мюсюлмански забражки. Чрез Фейсбук беше отправен призив към всички мъже да бият с икал онези жени, които се осмелят да шофират по саудитските улици. Над 6 000 мъже досега са се присъединили към кампанията.

Всъщност става дума за малка обществена революция, при това чисто женска, която няма никакво намерение да се изправя срещу управляващия строй. Става дума единствено за това, саудитските жени да имат право самостоятелно да управляват автомобил, а не за всяко свое пътуване да викат такси, докато семейният автомобил стои в гаража.

32-годишната самотна майка Манал ал Шариф, която е софтуерна специалистка в най-големия в света петролен концерн "Сауди Арамко", показва на своите сънародници какво означава смелост. Манал ал Шариф притежава шофьорска книжка, получена в САЩ. Но нейната родина - Саудитска Арабия - ѝ отказва достъпа до шофьорското място. Младата жена игнорира забраната и шофира в продължение на час из саудитските улици.

Подобно нещо са правили и доста други смели саудитски жени преди нея, заради което са били

задържани, бити и унижавани. Само че ал Шариф отишла и по-нататък: Тя помолила своя приятелка и видна саудитска правозащитничка да я снима с видеокамера по време на шофирането. Ал Шариф поставила клипа в ЮтЮб, където междувременно той бил гледан над 500 000 пъти. Тя иницира и интернет-кампанията "Жени зад волана", в която призовава сънародниците си да нарушават забраната за шофиране и да публикуват подобни записи в интернет.

Заради всичко това ал Шариф сега е в женския затвор на саудитската провинция Дамам. Обвинението срещу нея е гротескно: "Нарушаване на обществения ред и подстрекаване на недоволство срещу държавата". Това не е обвинение, което може да се отхвърли с помощта на обичайните за по-леки провинения "декларации на добра воля", представяни от мъжа, настояник на жената. В тези документи се декларира, че тя е сбъркала и че никога повече няма да прави подобна грешка, за което настойникът ще има грижата...

Във всеки случай младата жена продължава да е зад решетките, което показва колко сериозно гледа абсолютната монархия на тези наченки на обществено брожение, очевидно опасявайки се от аналогия с революциите в Арабския свят. Очевидно е, че засега единствената жена, която има право да шофира легално, ще си остане Емили: фигурката върху предната броня на лимузините Ролс-Ройс, с които се возят саудитските "господари на мирозданието". DW

Какво да правим с обърканата полова идентичност?

Продължава от стр.4

В Библията четем, че Бог създава хората като мъж и жена.

Според френския социолог Пиер Бурдйю обаче хората не се раждат като мъже или жени - те стават такива според ролевите модели, които са им предписани в обществото. И от тук шегата:

„Какво си имате - момче или момиче?“

„Нека да е живо и здраво; като порасне, то ще си избере...“

В повечето съвременни общества съществува, както отбелязва Пиер Бурдйю, хетеронормативна двуполовна система за определяне и възприемане на половата идентичност. Тя може да бъде мъжка и женска с всички произтичащи от това модели на поведение, начин на обличане, емоционалност и пр. От всеки индивид се очаква да се впише в една от тези две категории в зависимост от физиологичните полови белези, които има по раждане, както и в съответстващата ѝ полова роля.

И макар мнозинството от хората наистина да се вписват в този модел, съществуват и такива, които по една или друга причина не успяват. Например транссексуалните личности.

Трансексуалните физиологически принадлежат към единия пол, т. е. разполагат с обичайните за този пол първични и вторични полови белези, но те не съответстват на половата им идентичност. Т.е. вътрешно човекът се чувства и възприема като представител на противоположния пол. Някои от тях са склонни към бисексуалност.

Бисексуалните хора могат да имат едновременно или редуващи се сексуални връзки с индивиди от двата пола, да поддържат моногамна връзка с мъж или жена, да осъществяват контакти с представители само на единия пол или да се въздържат от сексуален живот.

Бисексуалността, нека кажем, е характеристика на сексуалните

желания, нужди и самоусещане на човека и не е задължително да включва съответното сексуално поведение. Това е по-скоро психологическа нагласа.

Чувството за принадлежност към другия пол може никога да не бъде декларирано, а старателно прикривано и обикновено - болезнено преживяно.

Понякога извращаването на човешката сексуалност се проявява в толкова болезнено чувство за принадлежност към противоположния пол, че води до опит за промяна на пола. Стремелът към отказване от пола, с който Съзателят е надарил човека, може обаче да има само пагубни последици за по-нататъшното развитие на съответната личност.

Смяната на пола посредством хормонална или хирургическа интервенция води не до разрешаването на психологическите проблеми, а до тяхното заглъбчаване, което поражда и дълбока вътрешна криза. Църквата не може да одобри такъв бунт против Твореца и да признае изкуствено сменената полова принадлежност за действителна. Ако такъв човек пожелае да приеме кръщение, Църквата би следвало да го кръщава като принадлежащ към пола, с който е роден. Ръкополагането на такъв човек в пасторски сан и встъпването му в църковен брак от гледна точка на християнската етика е недопустимо.

Съвременният човек може да стигне безумно далеч в опитите си да се откъсне от връзките на облагородяващата Божия протекция.

Исая 1:2

„Чуйте, небеса, и дай ухо, земя. Защото Господ е говорил, казвайки: Чада отхраних и възпитах;

Но те се разбунтуваха против Мен...“

Не случайно в романа си „Братя Карамазови“ (1880) Ф. Достоевски казва чрез своя герой Иван Карамазов, че ако Бог беше мъртъв, всичко би било позволено.

Автор: п-р Пламен Петров, богослов

Историята на Библията на крал Джеймс

Продължава от стр.5

Точност на гумите

Разрешената версия представя това, което днес познаваме като „официален“ превод, най-известният сред много други във времето и запазен до днес. Направено е всичко възможно всяка дума от оригинала да бъде преведена с най-еквивалентна английска дума.

Този подход „дума за дума“ изисква повишено внимание. Когато значението на оригиналния език е от първостепенна важност, езикът на превода също трябва да е прецизно точен и смислен. Думи, които не присъстват в оригинала, са обозначени с курсив в преводния текст. Един писател прави интересно наблюдение: „В Библията на крал Джеймс откриваме следната прозорливост - поредността на гумите от оригинала е запазена в забележителна степен, като в същото време преведеният текст е разпознаваем на английски език и освен това напълно смислен.“

Важен резултат от този превод е, че голям брой еврейски и гръцки думи, както и идиоми, навлизат в английския език, също и в английската литература по-късно. Това е само един от начините, по които Разрешената версия е повлияла върху развитието на западния свят.

Влиянието ѝ днес

Тази наистина чудесна версия на английската Библия е от огромно значение за развитието на западната цивилизация. Това често е по-лесно признавано от враговете на тази цивилизация, отколкото от онези, които живеят в границите ѝ и ползват многото ѝ предимства. Когато честваме годишнината от Разрешената версия, честваме кои сме ние и откъде идваме, може би дори без да го осъзнаваме.

Великият английски библейски учен от миналото столетие сър Фредерик Кениън, на когото всички библейски учени след него

остават дължни, пише: „Тя е Библията не само за обществено ползване, не само на една секта или изповедание, не само на една държава, но на цяла нация и на всички англоговорящи държави по лицето на земята. Тя е четиво на милиони, които малко са чели, тя е наричник за поведение на мъже и жени от всяка прослойка и от всяко ниво на образоваността. Тя е дело не на един човек, не на един век, но на много работници с различни и дори противоположни точки за период над 90 години. Тя е напоена с кръвта на много мъченици и нейното бавно израстване е дало време за изчистването на несъвършенствата и за пълното реализиране на предначертанието ѝ като Библия на английската нация.“

Макарат наскоро обобщава: „Нашата култура е обогатена от Библията на крал Джеймс. За съжаление никога няма да видим равна на нея, нито дори подобна на нея...Ако Библията наистина е Божието Слово, това Слово трябва да бъде предадено на човешки език - този принцип е разбран от всички преводачи на Библията от времето на реформаторите и е валиден до днес. Това обяснява отчасти защо има толкова много преводи в последно време и защо те продължават да излизат от печатниците и издателствата в англоезичния свят.“

И въпреки че влиянието на Разрешената версия никога няма да отслабне, значението на някои от гумите ѝ може да бъде разяснено с помощта на по-съвременни преводи. Тези, които искат да четат и да разбират Божието Слово, имат възможност да го сторят. Това, че Библията е достъпна за нас в толкова много преводи и версии, е огромно предимство, а фактът, че сме свободни да я четем, е едно от най-големите предимства да живеем в свободно общество. И това не е за пренебрегване!

en. Signs of the Times

Детски празник в Гоце Делчев - „В света на приключението“

Отново сме в сезона на детските празници. Вече няколко години в навечерието на 24 май (Деня на славянската писменост и култура) или за 1 юни (Деня на детето) съвместно с община Гоце Делчев и други институции от града клуб "Изследовател" провежда традиционните детско-юношески празници.

И тази година от 10.00 часа на 22.05.2011 г. на гецата и юношите от град Гоце Делчев отново бе предложена целодневна програма със скаутска насоченост в чертите на централния градски парк - прекрасно място. Главният организатор бе младежкият ръководител на Западна област - Петя Гоцева, която лично присъства със своя екип от младежи от София и Благоевград.

ЦАСД - Гоце Делчев бе добре организирана за своето непосредствено участие в празника. Бяха поканени гецата както от града, така и от околните селища. Които не можеше да участва в провеждането на празника, подкрепяше екипа по организацията със своите молитви. Всеки бе съпричастен към тази прекрасна инициатива, наречена "В света на приключението".

Регистрираните деца преминаваха през различни центрове в парка, като им се заверяваха пътни карти. Наслаждаваха се на скаутските игри сред красотата на природата. Имаха удоволствието да преминат по въжен мост, да опитат скоростта на специална въртележка, да опитат печен скаутски хляб - един от атрактивните постове, да видят и пробват оборудването на противопожарната и полицейската кола, да се запознаят с някои основни неща, използвани от БЧК, да видят нови книги, представени от читалището на града, да рисуват на асфалт, да се учат на ръчен труд и др.

Бе госта натоварващо за организаторите на различните центрове, защото през тях преминаха госта деца - над 350. Но Бог благослови този ден да бъде изпълнен с много радост както за гецата и родителите, така и за всички останали.

Вярвам, че Бог може да използва по прекрасен начин подобни инициативи, за да стопли много сърца и да ги доведе при Себе Си.

П-р Стоян Тодоров

Кръщение и юбилей в ЦАСД - Гоце Делчев

В Деня на световното адвентно кръщение на 28.05.2011 г. в ЦАСД - Гоце Делчев се съчетаха две радостни събития: кръщението на Емилия Баймакова и празнуването на юбилей за възрастните църковни членове (над 80-годишни). За съжаление трима от петимата възрастни нямаха възможност да присъстват поради заболяване. Но пък успяхме да направим една обща снимка заедно с най-възрастната сестра Дафинка Костова Пеева (на 88 години от село Блатска - на снимката е седнала в средата), сестра Атидже Мехмедова Байрамова (на 81 години от Гоце Делчев) и баба Славка Димитрова Джебкова (постоянен гост на църквата). Всеки от тях ще получи снимка в рамка за спомен.

Имаше специално обръщение към възрастните и към всички, които са вече в пенсия.

Програмата в църквата беше натоварена, но и зареждаща от присъствието на Бога. Имаше и сълзи от радост.

Денят ще остане незабравим.

П-р Стоян Тодоров

Те са по-добри от мен

Продължава от стр.1

„Йоан в отговор рече: Човек не може да вземе върху си нищо, ако не му е дадено от Небето“ (Йоан 3:27).

Пророкът обяснява на ревнуващите си ученици, че случващото се е небесно провидение, а не интрига на самозван учител, който е успял да откъсне хората от предшественика си. Ако груп се издига повече от мен, това го изискват обстоятелствата. То става и сигурно точно така трябва да бъде.

„Вие сами сте ми свидетели, че рекох: Не съм аз Христос, но съм пратен пред Него“ (Йоан 3:28).

В общуването си с хората, в нашите взаимоотношения с тях и дори в говеждането им при Бога ние имаме точно определено място. Но не ние сме в центъра, а сме само мостове, водещи към него. Не трябва да привличаме хората към себе си, а към Бога.

Колко е важно да разбираме, че светът не се върти около нас и да погледнем с по-голямо смирение на себе си! Колко е важно да научим точното си място в Божиите планове, определени ни от провидението! Нещо повече. Не само да научим точното си място, но и да сме радостни в него:

„Младоженецът е, който има невестата, а приятелят на младоженеца, който стои да го слуша, се радва твърде много поради гласа на младоженеца; и така, тази моя радост е пълна“ (Йоан 3:29).

Старият завет често представя Бога като Младоженец на Своя народ. Самият Исус отнася този израз за Себе Си при един спор с учениците на Йоан Кръстител (Матей 9:14, 15). Използвайки символа на младоженец

за Исус, Йоан с готовност заема мястото на приятел на младоженеца, който се радва на щастието му.

Истински обрънатият към Бога човек се радва, когато мисълта и признателността на другите се насочва към Исус, а не към него самия. Това означава, че душата му е изчистена от себичност. Точно това става с Йоан Кръстител:

На фона на всичко това Кръстителът казва:

„Той трябва да расте, а пък аз да се смалявам“ (Йоан 3:30).

Вярвам, че сега по-добре осмисляме тези думи.

2. Особености на Исусовото издигане.

Страстното желание да се издигне над Бога се появява за първи път при Луцифер. Той силно желае мислите и възхищението на творенията да са насочени по-скоро към него, отколкото към Бога.

Всеки път когато в нас се пороци подобно желание, изпадаме в същия проблем. Стремимежът да се издигна над Бога и над околните е донякъде емоционален проблем. Знаем, че нямам право на това и въпреки всичко ми се ще. Само Исус обаче има законното право да бъде издиган над всички. Чуйте думите, с които Йоан продължава:

„Онзи, който дохожда отгоре, е от всички по-горен; който е от земята, земен е и земно говори. Който дохожда от небето, е от всички по-горен. Каквото е видял и чул, за Него свидетелства; но никой не приема свидетелството Му“ (Йоан 3:31, 32).

Исус идва от небето. Той има авторитета и правото да бъде над всички и всички да се прекланят пред Него.

Никой не може и не бива да заема мястото Му в човешкото сърце!

Исус идва от небето и изговаря небесните истини. Съществуват всички основания Той да бъде издигнат. Но как?

„И никой не е възлязъл на небето, освен Този, Който е слязъл от небето, сиреч Човешкият Син, Който е на небето. И както Моисей издигна змията в пустинята, така трябва да бъде издигнат Човешкият Син, та всеки, който вярва в Него, [да не погине, но] да има вечен живот“ (Йоан 3:13-15).

Издиган не за да търси слава, а за да спаси вярващите в Него. Всъщност Исусовото издигане е Неговото принизяване на кръста. Това е средството, с което Бог ни спасява. Това е и средството, с което привлича всички към Себе Си, и то напълно заслужено.

3. Издигане на Исус и другите чрез нашето смирение.

Знаейки всичко това, мога да погледна по друг начин на Исусовата претенция. Сега мога да кажа заедно с Йоан Кръстител:

„Той трябва да расте, а пък аз да се смалявам“ (Йоан 3:30).

Вече не ми е трудно да мисля за смиреността! Вече не ми е проблем да принасям себе си, а да въздигам Исус, и то колкото се може по-нависоко! Единствено гледайки Христовия кръст, мога да изрека тези думи:

„Той трябва да расте, а пък аз да се смалявам“.

Този израз има смисъл на пренебрегване, на скриване на собствената ни личност, за да изпъкне Бог. Исус също се е отдръпвал, за да изпъкне Отец и Светия Дух:

„Чухте как аз ви рекох, отивам си и пак ще дойда

при вас. Ако Ме обичахте, бихте се зарадвали, защото отивам при Отец, защото Отец е по-голям от Мен“ (Йоан 14:28).

Забравил Себе Си и виждайки се само в човешкото Си естество, Исус приема Отец като по-голям, издига Го над Себе Си. Подобно е и отношението Му към Светия Дух:

„И ако някой каже дума против Човешкия Син, ще му се прости; но ако някой каже дума против Светия Дух, няма да му се прости нито в този свят, нито в бъдещия“ (Матей 12:32).

Исус е готов да пренебрегне Божествените Си права, за да постави Отец и Духа над Себе Си. Разбирането на това със сигурност ще се отрази и на моите отношенията с другите хора:

„Не правете нищо от партизанство или от тщеславие, но със смиреност нека всеки да счита другия по-горен от себе си“ (Фил. 2:3).

Апостол Павел се моли всички да считат другите в църквата за по-горни от себе си. Точно несъобразяването с тази препоръка води след себе си много от проблемите сред Божия народ. Колко различна би била църквата в деня, когато вярващите победят аз-а си и престанат да се смятат за нещо повече от другите! Колко хубаво би било, ако с цялото си сърце можем да кажем: „Другите са

повече от мен!“.

Християнин от Австрия, дърводелец по професия, бил повикан в дома на началника на градската полиция, за да извърши някаква дърводелска услуга. След като съвестно изпълнил своята работа, на тръгване казал:

„Аз съм християнин. Имам обичай при раздяла с някого да се помолвам за него. Имате ли нещо против, ако се помоля за вашето семейство?“

Полицаят поканил семейството си. Дърводелецът се помолул сърдечно - за дома на полицая, за гецата, за неговата работа. Много развълнуван, полицайският служител попитал:

„Всички от вашата църква ли са такива?“

„О, не. Те са по-добри“ - бил отговорът.

„За мен би било предостатъчно, ако са като вас“ - казал възхищеният домакин.

Мисля си как ли аз бих отговорил на подобен въпрос. Ти какво би казал за своите братя и сестри, когато ти се отгаве възможност? Считаш ли ги за по-добри от себе си, или пък - за по-недостойни? Ако Йоан Кръстител беше жив, сигурно би казал: „Те трябва да растат, а аз - да се смалявам!“

Ако все още чувстваш, че не можеш да кажеш същото, не мислиш ли, че сега е най-доброто време да започнеш да се учиш на това!

Николай Димов Николов

вестник ХРИСТИЯНСКА МИСЪЛ

Месечно издание на ЦАСД-България

Главен редактор: Теодора Николова

Редакционен съвет: Нели Петрова, Александър Филипов, Цанко Митев

АДРЕС: 1839 София, кв. „Враждебна“, ул. „8“ №49;

тел. 840 62 53; e-mail: theonik@abv.bg ISSN 1310-8654

Поели сте нов курс в живота, ново професионално поприще. Лесна ли беше промяната?

От 01.02.2011г. започнах работа в Административния съд в Плевен като съдебен помощник. Признавам, че не беше лесно да спечеля едното от двете обявени места при конкуренцията на още 19 кандидати. Искан обаче да насърча членовете на църквата да се борят за мечтите си и да не казват, че не могат да успеят. Мислил съм,

съд. Естествено последната дума, съдебното решение в окончателен вариант е на съдията.

Намирате ли нещо общо в двете професии? Биха ли могли да се съчетаят?

Във всяка професия човек трябва да се стреми да дава най-доброто от себе си, да уважава хората, с които работи. Библията ни дава много висок критерий - да работим като за Господ

бъдат свършени.

И двете професии са много отговорни, а повечето хора не искат да носят отговорности. Не е ли твърде трудно с такава тежест?

Може би ми е по-лесно, отколкото на другите, защото съм в голям процент холерик и поемането на отговорности съответства на темперамента ми. Но, ако има желание, човек се учи на това. Смятам дори, че който бяга

време, се стига до тази оценка. Не казвам, че всички са идеални - щом Христос казва, че дори в църквата ще има „плевели“ до Пришествието, какво остава за света?

Какви са мечтите ви за близкото бъдеще?

Не знам дали е известно, но през 2011г. събираните средства в Съботното училище са предназначени за построяването на молитвен дом в Плевен. Може би плевенската църква е най-голямата в България, която няма своя сграда. Надявам се, че с помощта на всички братя и сестри ще се съберат средства и ще преживеем радостта заедно с братята и сестрите от Плевен да вляза в наш собствен молитвен дом. В работата - да трупам знания и опит. Засега толкова.

Интервюто взе Радостина Трифонова, църква Плевен

Във всяка професия човек трябва да се стреми да дава най-доброто от себе си

Интервю с д-р Даниел Николаев

Даниел Василев Николаев е роден в Асеновград на 2 юни 1971 г. Живее в гр. Плевен. Завършил през 1995 г. Медицинския университет в Плевен. Практикува като лекар в Спешна помощ, както и в Белодробната болница гр. Роман. Член е на ЦАСД от 1991 г. Завършва второ висше образование в Софийския университет със специалност право. Понастоящем работи като съдебен помощник в административния съд в Плевен.

че всички конкурси са нагласени и че е невъзможно човек да спечели без връзки и пари. Но щом аз го направих, със сигурност и другите могат.

Защо решихте да напуснете лекарската професия и да се реализирате като съдебен помощник?

Може да ви прозвучи твърде неромантично, но започнах да уча право в момент, когато на практика беше невъзможно да започна да специализирам. Нямах никакви перспективи за развитие. Сега специализациите в медицината не са лесни (не поради трудния конкурс за зачисляване) - тогава бяха полагани всички възможни усилия лекарите да не могат да вземат специалност. Просто трябваше да останеш, където си (като млад лекар без връзки - в Спешна помощ), и в най-добрия случай да вземеш специалност Спешна медицина и да си останеш до пенсия в Спешна помощ.

Колко години практикувахте като лекар?

13 години и 10 месеца. Ако броям и времето, когато бях лекар в казармата, макар че официално то не се води за лекарски стаж, още 9 месеца.

Лесно ли взехте това решение да оставите лекарската професия и да започнете работа в Административния съд?

Не. От една страна се радвах много, че започвам работа, но от друга ми беше тъжно да се разделя с мястото, с работата, с колегите...

В какво се състои сегашната Ви работа?

Основно проучвам заведените в съда дела, като правя преценка дали са редовни от гледна точка на законовите изисквания, давам становища по правни казуси в тях, подготвям проекти за съдебни решения, като проучвам всички събрани доказателства, относимите в случая законови норми, съдебната практика в подобни случаи. Не е рядкост обаче, когато съдебна практика по подобен спор няма и първата практика по законов текст в страната е тази на Плевенския административен

Исус Христос. Не е лесно, признавам си от личен опит. Но мисля, че вас ви интересува дали биха могли двете професии да се работят едновременно. Има наистина близки области, например правни проблеми в медицината. Но тази област в България на практика не е развита.

Коя от двете приемате като призвание и коя - само като професия?

Смятам, че най-важното е човек да поставя на първо място Христос. Ако Бог е центърът на живота ни, не е толкова важно дали си юрист, лекар, инженер или общ работник. Някои хора превръщат професията си в свой идол и започват да парадират, че тя им е призвание. Особено опасно е това за професии, които са свързани непосредствено, много тясно, с хора - лекар, учител, дори проповедникът има опасност да превърне работата си в идол. Бог неслучайно ни призовава да слагаме Него на първо място. Смятам обаче, че всеки християнин трябва да се стреми да придобива колкото се може по-добра квалификация и да изяснява максимума на своите способности в работата си. По подобен начин - и в работата си за Бога и за семейството. Призвание според мен е да имаш специална дарба свихе за определена работа - лекар, пастор, мисионер...

Дипломирали сте се в двете най-трудни дисциплини в образованието - медицина и право. Мислите ли да запишете и трета?

Не възнамерявам да записвам трето висше образование. Често и сега съм зает през целия ден и върша само неща, които е необходимо да

от отговорности, е по-натоварен с проблеми, защото не ги решава и те се натрупват; по този начин не може да усети удовлетворение и удоволствие от живота.

Вие сте и старейшина на църква Плевен. Не Ви ли е достатъчно натоварено на работното място, за да инвестирате времето и силите си и в духовната област?

Не смятам, че работата в църквата ме натоварва прекалено. Не бива да си мислим, че ще се чувстваме по-добре, ако мързелуваме в духовно отношение. Ходенето на църква само за да слушаме не е Христовият модел за Неговите ученици.

Какво ще пожелаете на читателите на вестник „Християнска мисъл“?

Да се радват на живота, който Бог им е подарил. Да не забравят в напрежението си ежедневие за Този, Който се е пожертвал за тях, за да ги изкупи от суетния свят. Да обичат всички и най-вече членовете на своите семейства, за да могат да се радват заедно с тях и в този живот, и във вечността.

Защо хората в нашата страна имат толкова малко доверие в съдебната система?

В съдебния спор има поне две страни и никога не може и двете да са доволни. Работата на съда зависи от много други фактори и той е само арбитър между тях. За съжаление правната (както и здравната) култура е на ниско равнище и по-голямата част от хората. Съчетана с отричането на авторитети, характерно за нашето

а сега **НАКЪДЕ?**
Да ни изведе Господ Бог пътя, по който трябва да ходим и какъто трябва да правим. Еремия 42:3

За всички, които желаят да чуят библейската истина.
Безплатно библейско кореспондентно училище.
Първо ниво (начинаещи) - "ОСНОВНИ УЧЕНИЯ НА БИБЛИЯТА"
Второ ниво (напреднали) - "ГЛАСЪТ НА ПРОРОЧЕСТВОТО"
Записване на адрес: Варна 9010 п.к. 56; тел: 052/ 33 33 99; Email: kbk@abv.bg

AWR

Световно адвентно радио „Гласът на надеждата“

Всекидневни предавания на български език
Сутрин: 7-7.30 - честота 6065 kHz (49 м KB)
Вечер: 19-19.30 - честота 9830 kHz (31 м KB - повторение)
тел./факс: 032/633-533; тел.: 032/629-462
E-Mail: awr_bg@abv.bg

Адрес: Световно адвентно радио „Гласът на надеждата“ - Българска секция, ул. „Антим I“ №22, 4000 - гр. Пловдив
Забележка: Програмите могат да бъдат слушани и чрез Интернет, като за целта се влиза в портал: www.sdabg.net и оттам в „Адвентно радио“.

www.bibleiskikurs.org

Препоръчайте този адрес на приятели :)

На всички, които обичат свободата в Интернет предлагаме:

БИБЛЕЙСКО УЧИЛИЩЕ ONLINE

- лекции върху „Основните учения на Библията“
- радио програми на „Гласът на надеждата“
- интересни книги на издателство „Нов живот“

Очакваме ви на адрес: www.bibleiskikurs.org

Всичко за всеки в Адвентната българска мрежа@

- Новини от страната и света
- Утринен стих
- Адвентно радио - Пловдив
- Аудио материали
- Библия с 19 превода
- Обяви
- Детски кът
- Полезни връзки
- Съботно училище
- в. Християнска мисъл
- Текстови материали
- Видео материали
- Книги
- Форум, отговори на въпроси
- Електронен магазин
- Справочна информация

www.sdabg.net - посетявайте го, споделете го с приятели!

